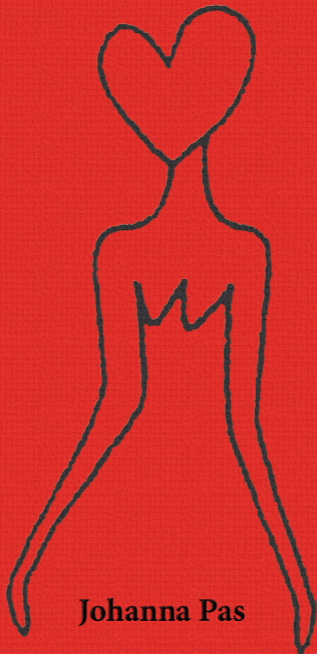

Alleen met jou

een novelle

Johanna Pas

Alleen met jou

een novelle

Johanna Pas

met tekeningen van
Geert Pas

't Verschil
Antwerpen
2008

Tekst: © Johanna Pas, 2008

Tekeningen: © Geert Pas, 2008

Uitgeverij

't Verschil, Minderbroedersrui 33, Antwerpen

Druk:

Drukkerij EPO, Berchem

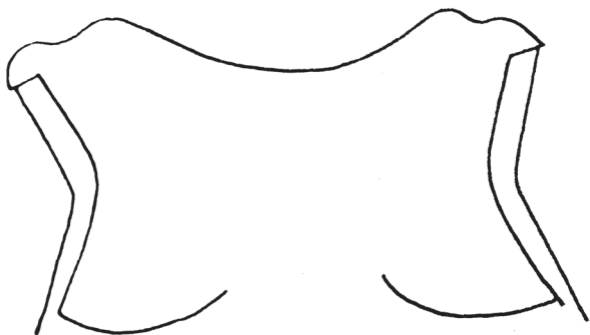
Zetwerk

onraadtp.be, Berchem

ISBN 9789080923645

NUR 306

voor VM & CL

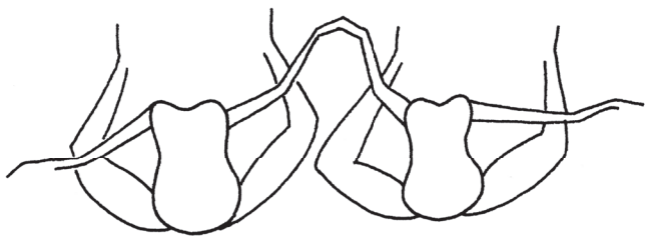
14.07.03

Het is nacht
en stil als op een zondag
Ik schrik
als er een vloerplank kraakt

14.07.03

Ze spreekt
twee woorden
op mijn voicemail in
Tot dan

15.07.03

Ik bel
haar op
en vraag
Wanneer

Ze zegt
Gewoon, als het gebeurt
geen klokken
geen agenda's

Ik stel me in
op eeuwigheid

20.07.03

Ik werk
ik lees
ik knip mijn nagels
tot ze bot zijn

3 weken gaan voorbij

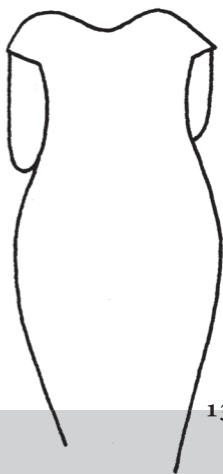
06.08.03

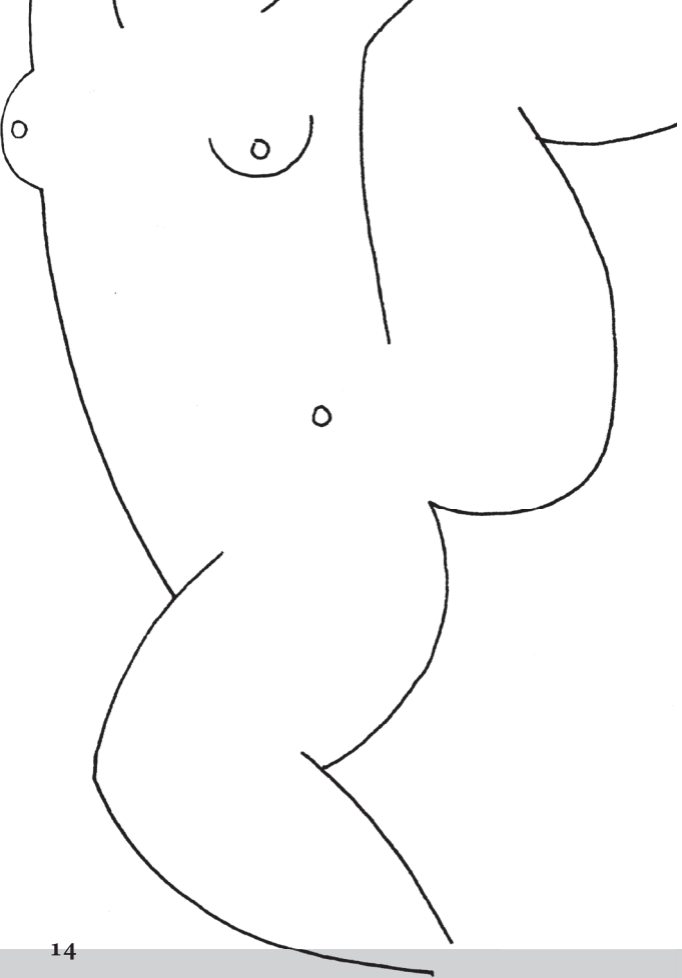
Ik houd
van het verlangen
zegt ze in mijn oor
als ik sta aan te schuiven
in de supermarkt

Heel even weet ik
niet meer wie ze is
en dan begint mijn hart
te bonzen

06.08.03

Ik leg mijn handen
op haar heupen

06.08.03

en van mij?
vraag ik
Ze lacht

Kinderen die vragen
worden overgeslagen
zegt ze
Of geslagen
zeg ik

Ze duwt haar knie
tussen mijn benen
en grijpt mijn polsen

07.08.03 / 06.08.93

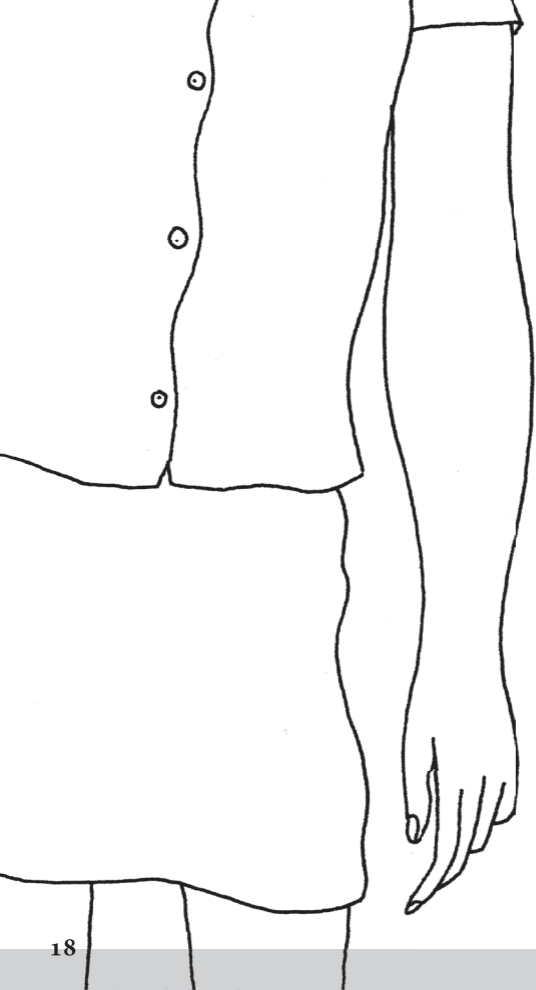
Ze had gezegd
dat ze het niet begreep
Ik geef je alles
wat je wil

Maar ik wil minder
zei ik zacht

07.08.03

Is het dan
deze keer
te weinig?

18.08.03

Wil je
dat ik
je handje vasthoud
dan?
zegt ze
en ik zeg
Nee mijn handen
heb ik nodig
om te schrijven

Ze schimpt
Toch niet je beide handen
Ik zeg Jawel

25.08.03

Wat wil je dan
zegt ze
Dat ik je schoenen poets
je elke ochtend wakker kus
de tranen uit je ogen wis
je eten kook
je kind opvoed?

Nee
zeg ik
Soms
wil ik –
dat je de stilte
uit mijn oren blaast

en soms
soms ben je er dan niet

26.08.03

Wat wil ik dan
denk ik

Ik wil je
in een glazen kastje zetten
waarvan de rookbeslagen ruitjes
je gedeeltelijk verbergen

en als ik zin heb
haal ik je eruit

en je weer opbergen
dat lukt soms niet

01.09.03

Ik loop
door straten
die ik niet herken
en ik hoor mensen praten
met een onbekende stem

Dit is vakantie
zeg ik luid

12.09.03

Ik mis haar niet

Tot ik opnieuw
in mijn doorrookte kamer ben

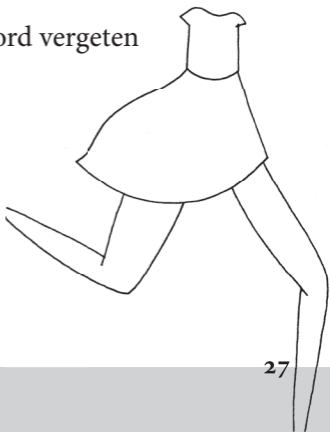

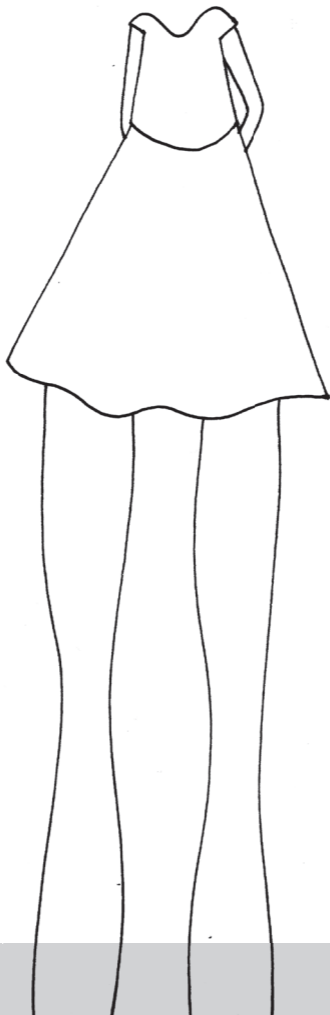
14.09.03

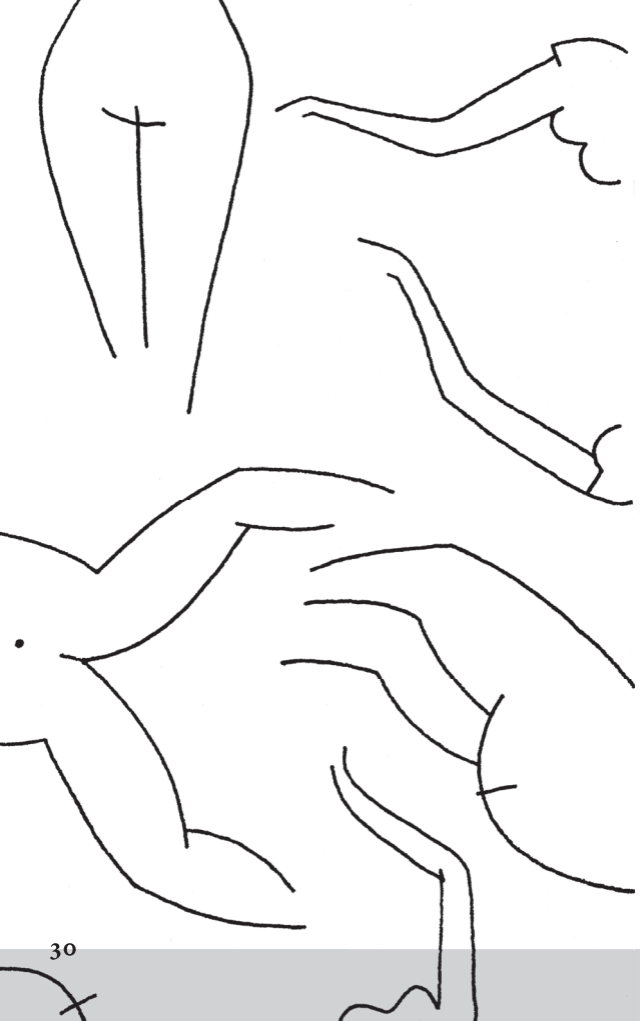
Niet weggaan
zeg ik
Nee, ga weg
maar kom terug
altijd
altijd

Ze likt een zweetdruppel
van mijn gebarsten lippen
en zegt
Ik kom terug

Ze is één woord vergeten

14.10.03

Zal ik
je sterker maken
fluistert ze
Of breken?

Of zal ik
sterker worden
na het breken?

Het maakt niet uit
zeg ik
Eén stuk
of duizend –

de stukken
blijven allemaal van mij

Opnieuw
zie ik haar weken niet

23.10.03

Ze stuurt een kaart
met zee en vogels
en schrijft

De duinen zijn
net als jouw huid
Ze geven mee
onder mijn handen
maar als de wind komt
worden ze weer nieuw

30.10.03

Ze kijkt vertederd
naar mijn vingers
op haar buik

Wanneer je weggaat
kom terug
zegt zij

Ik huil

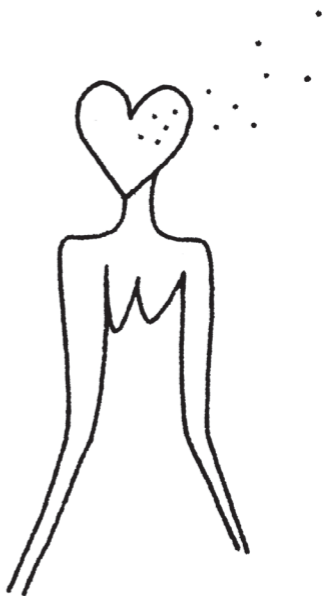
02.11.03 / 20.10.95

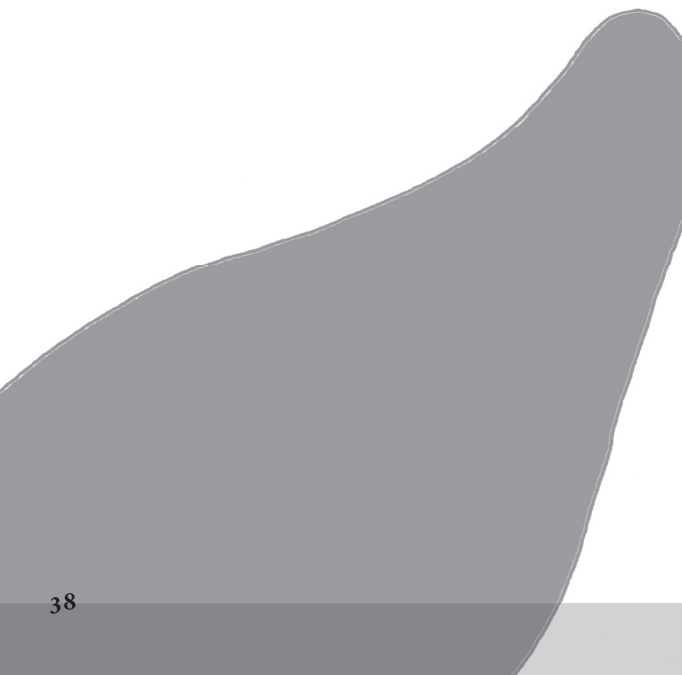
Voor haar ben ik de enige
had ze gezegd
Voor jou ben ik dat
nooit geweest

Nu, jaren later, zit ze
tegenover mij
en zegt
Ik heb me nooit meer
zo geliefd gevoeld
als toen met jou

en kijkt me teder aan

Ik voel alleen woestijnzand
in mijn hart verstuiven

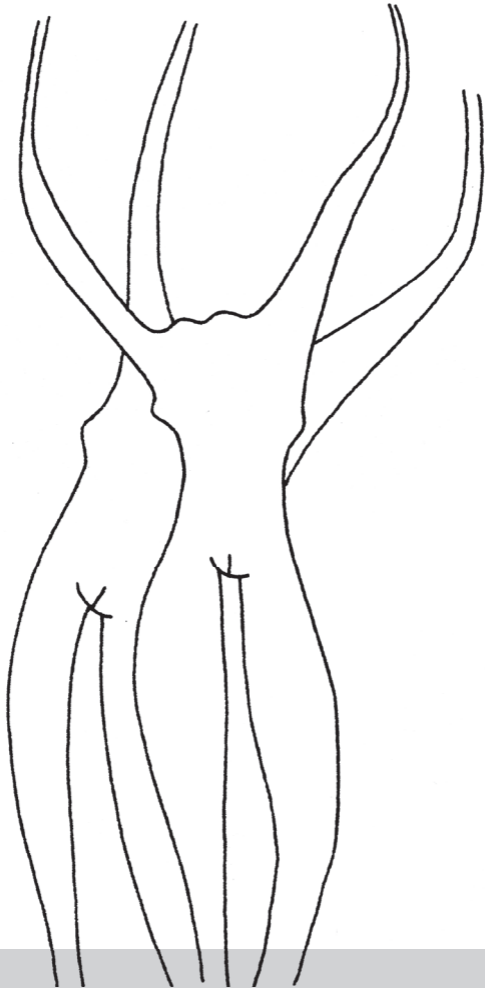

31.12.03

Ik zal weer houden
van wie je bent
smeeek ik
En niet van wie je bent
voor mij
Ik zal weer blij zijn
dat je bestaat
en niet dat ik je ken

Ze aait
mijn wenkbrauwen
en zegt
Ik kan het niet
het is te eng

31.12.03

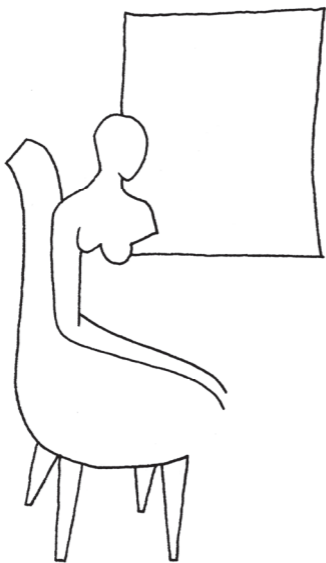
Ik zal mijn best doen
om je te vergeten
elke keer
elke keer
zodat ik
niet meer op je wacht
zodat je elke keer
weer nieuw bent

Dat kan je niet
zegt ze
Dat kan alleen de wind

20.01.04

Ze schrijft

Ik wil je helemaal
maar niet bij mij
De muren van je kamer
om je heen
En ik wil een bezoeker zijn

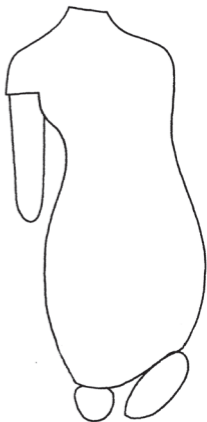

23.01.04

Luid blaft het water
in mijn oren
wist alle stemmen uit
en tikt
met honderd vingers
op mijn slapen

29.01.04

Als stenen
op een stille hoop
lig ik te wachten

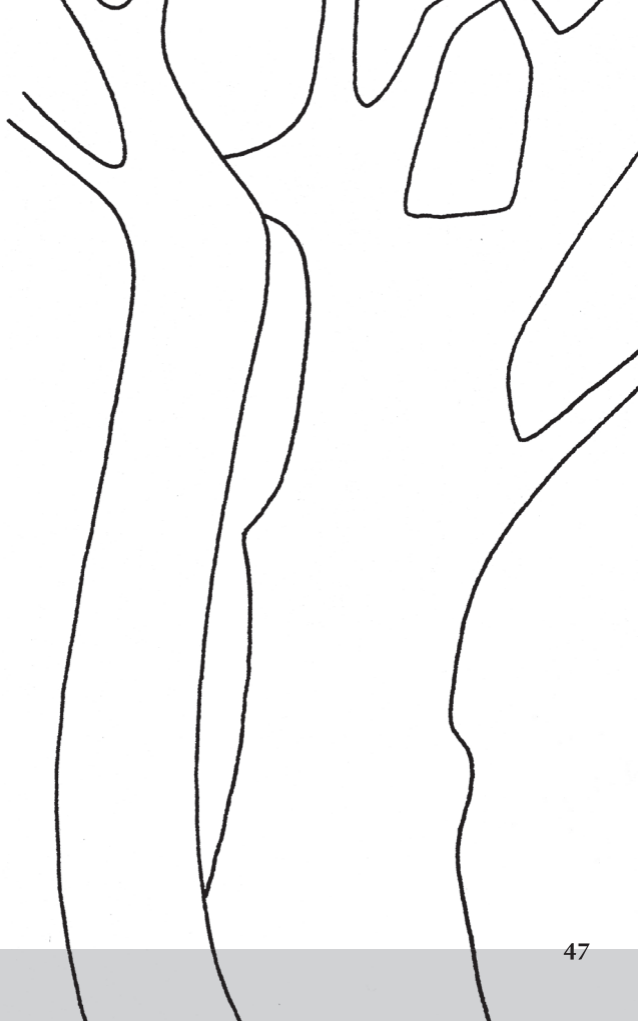

02.02.04

Kom niet terug dan
schrijf ik
maar ze komt terug

en met haar ogen
op mijn handen
fluistert ze

Hoe kan ik
weggaan
als ik niet
terug
mag komen

*Je kan het kwikzilver
als parels
in je handen houden*

*maar niet tot
ring of ketting smeden*

ISBN 978-90-8092-364-5

9 789080 923645

**Ik wil je helemaal
maar niet bij mij
De muren van je kamer
om je heen
En ik wil een bezoeker zijn**

"Prikkelend maar herkenbaar, origineel in opzet. Johanna Pas laat zien dat minder soms meer kan zijn."

Karin Giphart

"Poëtische dagboekfragmenten vol geheim, geschreven op het ritme van een hartslag. Bij het lezen vouwt zich een heel eigen wereld van verlangen, verstilde sensualiteit en ingehouden passie voor je open."

André Sollie